

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXV. — Wydana i rozesłana dnia 28. sierpnia 1903.

Treść: (M 174 i 175.) 174. Obwieszczenie, o nadaniu koncesyi na zastosowanie elektryczności do ruchu na wąskotorowej kolei linowej od mostu Cesarza Franciszka Józefa w Pradze-Holeszowicach do restauracyi na terasie Belwederu, którą to kolej na przyszłość jako małą (kolejkę) traktować należy. — 175. Rozporządzenie, którym uzupełnia się częściowo rozporządzenie z dnia 21. sierpnia 1871, zawierające przepis o egzaminach kandydatów na nauczycieli śpiewu w szkołach średnich i seminaryach nauczycielskich, tudzież gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie w seminaryach nauczycielskich.

174.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 17. sierpnia 1903,

o nadaniu koncesyi na zastosowanie elektryczności do ruchu na wąskotorowej kolei linowej od mostu Cesarza Franciszka Józefa w Pradze-Holeszowicach do restauracyi na terasie Belwederu, którą to kolej na przyszłość jako małą (kolejkę) traktować należy.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny nadało gminie królewskiego stołecznego miasta Pragi na jej prośbę koncesyę na utrzymywanie nadal ruchu na wąskotorowej kolei linowej, wybudowanej na zasadzie reskryptu c. k. Ministerstwa handlu z dnia 8. sierpnia 1890, Dz. rozp. Nr. 104, od mostu Cesarza Franciszka Józefa w Pradze do terasy Belwederu; kolej ta utrzymywana będzie na przyszłość w ruchu zapomocą siły elektrycznej i uważana jako kolej mała (kolejka), a koncesyę nadano pod poniżej podanymi warun-

kami i zastrzeżeniami, uchylając równocześnie postanowienia powołanego wyżej reskryptu c. k. Ministerstwa handlu.

§. 1.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest wymienioną na wstępie kolej przez cały okres koncesyjny bez przerwy w ruchu utrzymywać.

§. 2.

Koncesyonaryuszce nadaje się prawo wywłaszczania w rozciągłości dopuszczalnej ustawniczo dla utrzymywanych już w ruchu kolei, przeto w szczególności także w celu dokonania ewentualnej rekonstrukcyi tej kolei, nowych budowli i rozszerzeń istniejących już budowli, a to według przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce co do wybudowania ewentualnych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 3.

O ile dla celów koncesyonowanej kolei użyćby trzeba dróg publicznych, których administracya nie należy do koncesyonaryuszki, postarać się ma koncesyonaryuszka o pozwolenie obowiązanych do utrzy-

mania tych dróg, względnie o pozwolenie tych władz lub organów, które są według obowiązujących ustaw powołane do udzielania pozwolenia na korzystanie z dróg.

§. 4.

Pod względem ruchu na kolei koncesyjonowanej i na wypadek przedsięwzięcia jakich rekonstrukcyj, nowych budowli lub rozszerzeń budynków już istniejących jak niemuiej pod względem uskutecznienia tych rozszerzeń zgodnie z osnową tej koncesyi, zastosować się powinna koncesyonaryuszka do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, mają zastosowanie na małych kolejach, dalej do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, wreszcie do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle władz powołanych.

§. 5.

Trwanie koncesyi wraz z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9 lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się na czas do 8. sierpnia 1980, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyżej oznaczonego czasu, gdyby określonego w §. 2 zobowiązania pod względem utrzymywania nadal ruchu nie dopełniono.

§. 6.

Zresztą należy do koncesyjonowanej kolei stosować analogicznie przepisy §§. 6 do 10 włącznie i 12 do 15 włącznie obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 12. stycznia 1897, Dz.

u. p. Nr. 37, wraz z dodatkami objętymi §em 6 obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 10. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 90.

Wittek wlr.

175.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 20. sierpnia 1903,

którem uzupełnia się częściowo rozporządzenie z dnia 21. sierpnia 1871, Dz. u. p. Nr. 107, zawierające przepis o egzaminach kandydatów na nauczycieli śpiewu w szkołach średnich i seminariach nauczycielskich, tudzież gry na skrzypcach, na organach i na fortepianie w seminariach nauczycielskich.

Uzupełniając częściowo rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 21. sierpnia 1871, Dz. u. p. Nr. 107, postanawiam, że ci abiturycenci nauczycielskich kursów wiedeńskiego konserwatorium, którzy na przyszłość świadectwo dojrzałości uzyskają, zrównani zostają pod względem wykazania uzdolnienia nauczycielskiego w nauce śpiewu w szkołach średnich i seminariach nauczycielskich (męskich i żeńskich), jak i w nauce gry na skrzypcach i na fortepianie w seminariach nauczycielskich (męskich i żeńskich) — z tymi kandydatami, którzy to uzdolnienie nauczycielskie w myśl przytoczonego rozporządzenia wykazali przed określoną tamże komisją egzaminacyjną zapomocą egzaminu z dodatnim wynikiem złożonego.

Hartel wlr.